

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

p r e d s t a w i a m

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 23 października 2024 r. uzupełnioną pismem z dnia 6 marca 2025 r. przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, że:

1. wnioskodawca, który jako podmiot importujący, wprowadza do obrotu naczynia (kubki i miski) wykonane z papieru powlekanego klejem, przeznaczone do jednorazowego użytku nie jest zobowiązany do pobierania opłaty od użytkownika końcowego, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców – **uznają za prawidłową**;
2. wnioskodawca, który jako podmiot importujący, wprowadza do obrotu naczynia (kubki i miski) wykonane z papieru powlekanego klejem, przeznaczone do jednorazowego użytku nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców – **uznają za prawidłową**.

U z a s a d n i e n i e

Pismem z dnia 23 października 2024 r. X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata konsumencka) oraz opłaty wskazanej w art. 3k ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata producencka).

Do wniosku zostały załączone następujące dokumenty:

- potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji o interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców;
- certyfikat z dnia 9 maja 2022 r.;
- tłumaczenie przysięgłe certyfikatu z dnia 9 maja 2022 r.;
- certyfikat z dnia 30 kwietnia 2024 r.;
- tłumaczenie przysięgłe certyfikatu z dnia 30 kwietnia 2024 r.;
- raport z testu nr K17348;
- tłumaczenie przysięgłe raportu z testu nr K17348;
- raport z testu nr 02582024;
- tłumaczenie przysięgłe testu nr 02582024;

- protokół kontroli nr WIOŚ-BYDG 422/2024.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, X we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawiła zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie:

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku, X, jako podmiot importujący, wprowadza do obrotu naczynia przeznaczone do jednorazowego użytku wytwarzane przez X, Chiny (miska papierowa z nadrukiem, miska papierowa biała z nadrukiem, miska papierowa do sałatki z nadrukiem, kubek papierowy z nadrukiem). Wnioskodawca dysponuje dwoma certyfikatami oraz wynikami testów, zgodnie z którymi ww. naczynia jednorazowe wytwarzane są wyłącznie z celulozy i kleju, i nie zawierają tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej poddano w wątpliwość konieczność pobierania od użytkownika końcowego tzw. opłaty konsumenckiej (art. 3b ust. 1 ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej) oraz konieczność ponoszenia przez Wnioskodawcę opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy za wprowadzane do obrotu i sprzedawane naczynia przeznaczone do jednorazowego użytku (kubki i miski) wykonane z papieru powlekanego klejem, a w przypadku kubków powlekanego poliakrylanem i akrylanem styrenu.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

W ocenie Wnioskodawcy, z uwagi na charakter produktów, które importuje, nie zachodzi konieczność stosowania się do ww. przepisów wynikających z ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Według zapewnień producenta, przedmiotowe naczynia jednorazowe wytworzone są w całości z papieru (celulozy) i nie zawierają tworzyw sztucznych. Wnioskodawca załączył dwa certyfikaty wystawione przez niemieckie laboratorium (z dnia 9 maja 2022 r. oraz z 30 kwietnia 2024 r.). Pierwszy certyfikat stanowi, iż papierowe kubki z nadrukiem, dla których sporządzono raport z testów, są produktami wolnymi od plastiku. Natomiast zgodnie z drugim certyfikatem dotyczącym możliwości recyklingu w przemyśle papierniczym z dnia 30 kwietnia 2024 r., kubki papierowe zostały zakwalifikowane do kategorii produktów opakowaniowych z papieru i tektury, i zgodnie z tą kwalifikacją nadają się do recyklingu w 98,8 %.

Mając na uwadze przepisy krajowe i unijne dotyczące gospodarki opakowaniami jednorazowego użytku, Strona zleciła wykonanie dodatkowej ekspertyzy w laboratorium badań materiałowych i analizy uszkodzeń – X w Niemczech. Przeprowadzona analiza wykazała, że kubki są wykonane z celulozy. Ich powierzchnia wewnętrzna jest pokryta akrylanem, a zewnętrzna akrylanem styrenu. Przeprowadzona analiza nie wykazała zawartości tworzyw sztucznych. Wyniki testów znajdują się w załączonym do wniosku raporcie oraz jego tłumaczeniu.

Wnioskodawca zlecił Laboratorium X wykonanie dodatkowych testów w celu zbadania oprócz samego produktu również zastosowany klej oraz zgodność materiałową. W wyniku przeprowadzonych testów ustalono, że materiał bazowy warstwy zewnętrznej miski papierowej z nadrukiem, miski papierowej białej z nadrukiem, miski papierowej do sałatki z nadrukiem oraz kubka papierowego z nadrukiem, składa się z materiału zawierającego celulozę, natomiast wewnątrz naczyń składa się z kleju. W analizowanych próbkach nie wykryto żadnych tworzyw sztucznych takich jak PE, PP, PLA, PS. Według oświadczenia producenta przedmiotowych naczyń, materiał wykorzystany do powlekania papieru od strony wewnętrznej (emulsja akrylowa Joncryl HPB 4110) jest stosowany jako klej, który nadaje kształt oraz wymiarową stabilność kubkowi, natomiast po wysuszeniu i utwardzeniu zapewni odporność na

wodę i płyny. Wyniki dodatkowych testów znajdują się w załączonym do wniosku raporcie oraz jego tłumaczeniu.

Zgodnie z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, importowane opakowania jednorazowego użytku są wykonane z papieru i nie są wykonane ani w całości, ani w części z tworzyw sztucznych.

W dniach od 23.09.2024 r. do 22.10.2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska przeprowadził u Wnioskodawcy kontrolę dotyczącą przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego, hurtowego oraz jednostkę gastronomiczną, w których oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te opakowania, zobligowani są do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w opakowaniach.

Natomiast art. 3j ww. ustawy stanowi, iż przedsiębiorca wprowadzający do obrotu, również w wyniku importu, produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 8 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, jest zobligowany do umieszczania na opakowaniach tych produktów lub na samych produktach stosownego oznakowania.

W toku kontroli WIOŚ stwierdził, że oferowane przez Wnioskodawcę kubki na napoje nie są wykonane z tworzyw sztucznych i co za tym idzie Podmiot nie jest zobowiązany do pobierania opłaty od użytkowników końcowych nabywających te opakowania. Strona nie jest również, zdaniem WIOŚ, zobligowana do umieszczania na opakowaniach właściwego oznakowania, o którym mowa w art. 3j ww. ustawy.

Strona wskazała we wniosku, że motyw 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE L. z 2019 r. Nr 155, str. 1.) wyjaśnia podstawy definicji tworzyw sztucznych. Zgodnie z tym wyjaśnieniem niemodyfikowane polimery naturalne nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ naturalnie występują w środowisku. Tworzywa sztuczne produkowane przy użyciu zmodyfikowanych polimerów naturalnych lub tworzywa sztuczne produkowane z biopochodnych, kopalnych lub syntetycznych substancji wyjściowych nie występują naturalnie, zatem powinny być objęte przedmiotową dyrektywą. W związku z powyższym zmodyfikowana definicja tworzyw sztucznych powinna obejmować oparte na polimerach artykuły gumowe oraz biopochodne i ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne, zarówno pochodzące z biomasy, jak i mające ulec biodegradacji z upływem czasu. W zakres definicji tworzyw sztucznych nie powinny wchodzić materiały polimerowe, którymi są farby, atramenty i kleje.

Strona zauważyła, że powyższa interpretacja motywu 11 ww. dyrektywy została powtórzona w Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. C. z 2021 r. Nr 216, str. 1.). W pkt 2.1. wskazano farby, atramenty i kleje jako materiały polimerowe, które nie wchodzą w zakres stosowania dyrektywy i które nie są objęte zakresem definicji tworzywa sztucznego określonej w art. 3 pkt 1 przedmiotowej dyrektywy.

Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego decyzją znak: ŚG-I-B.7245.1.281.2024 z dnia 15 listopada 2024 r. uznał, że stanowisko wnioskodawcy nie jest prawidłowe podając w uzasadnieniu decyzji argumenty, z których wynikają okoliczności wskazujące na nieprawidłowości. Od decyzji tej

zostało wniesione odwołanie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu decyzją znak: SKO-63-40/24 z dnia 13 lutego 2025 r. uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu swojej decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu uznało, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Powyższe okoliczności zostały w całości uwzględnione przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, który ponownie rozpatrywał wniosek interpretacyjny.

Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego ponownie rozpatrując wniosek z dnia 23 października 2024 r. wezwał Stronę pismem znak: ŚG-I-B.7245.1.281.2024 z dnia 28 lutego 2025 r. do uzupełnienia wniosku. Strona udzieliła odpowiedzi pismem z dnia 6 marca 2025 r. W przedmiotowym uzupełnieniu Strona przedstawiła proces tworzenia celulozy prowadzący do uformowania papieru we wstęgi, które mogą służyć do produkcji papierowych pojemników. Następnie, za pomocą systemu wałków, nakładana jest mikro warstwa kleju. Klej stosowany w produkcji papierowych pojemników zazwyczaj oparty jest na skrobi lub polimerach syntetycznych. Dzięki temu materiałowi, użytemu jako klej, możliwe jest nadanie kształtu i stabilności pojemników, a po wysuszeniu i utwardzeniu, zapewnia odporność na wodę i płyny.

W decyzji z dnia 26 marca 2025 r. Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego, po ponownym rozpatrzeniu wniosku z 23 października 2024 r. wraz z jego uzupełnieniem z dnia 6 marca 2025 r., podtrzymał swoje stanowisko, a w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji szeroko przedstawił argumentację oraz interpretację przepisów prawa jaką kierował się przy określeniu swojego stanowiska. Strona ponownie wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu. Organ II instancji decyzją z dnia 10 czerwca 2025 r., znak: SKO-51-4/25, uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Nawiązując do powyższego Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego przedstawia stanowisko w kwestii stosowania przepisów prawa w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i (UE) Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko produktem jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego nazywany jest produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Z uwagi na konieczność zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko i zdrowie człowieka poprzez zmniejszenie ich stosowania, zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomiczne, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, są zobligowani do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Zgodnie z art. 3k ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy obowiązany jest do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego po ponownym przeanalizowaniu wszystkich dokumentów zważył co następuje.

Zgodnie z ustaleniami kontroli przeprowadzonej przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, Wnioskodawca prowadzi jednostkę handlu hurtowego, w której nie są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Ponadto, kubek oferowany przez Spółkę, przedstawiony Kontrolującym w toku kontroli, wizualnie i strukturalnie odpowiadał kubkowi wykonanemu z papieru.

Motyw 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE L. z 2019 r. Nr 155, str. 1.) wyjaśnia podstawy definicji tworzyw sztucznych. Zgodnie z tym wyjaśnieniem niemodyfikowane polimery naturalne nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ naturalnie występują w środowisku. Tworzywa sztuczne produkowane przy użyciu zmodyfikowanych polimerów naturalnych lub tworzywa sztuczne produkowane z biopochodnych, kopalnych lub syntetycznych substancji wyjściowych nie występują naturalnie, zatem powinny być objęte przedmiotową dyrektywą. W związku z powyższym zmodyfikowana definicja tworzyw sztucznych powinna obejmować oparte na polimerach artykuły gumowe oraz biopochodne i ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne, zarówno pochodzące z biomasy, jak i mające ulec biodegradacji z upływem czasu. W zakres definicji tworzyw sztucznych nie powinny wchodzić materiały polimerowe, którymi są farby, atramenty i kleje.

Nawiązując do powyższego oraz odnosząc się do ekspertyz i certyfikatów załączonych do wniosku należy przyjąć, że produkty w postaci kubków oraz misek wprowadzane przez Wnioskodawcę do obrotu składają się z celulozy i kleju na bazie wody. Powołując się na ww. motyw 11 dyrektywy kleje nie wchodzi w zakres definicji tworzyw sztucznych. W związku z tym produkty wprowadzane do obrotu przez Wnioskodawcę (kubki i miski) nie są wykonane ani w całości, ani w części z tworzywa sztucznego i nie stosuje się do nich przepisów Dyrektywy SUP.

Wobec powyższego zdecydowano jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowej decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tutaj. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. X
2. aa